

2 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА

ТОМИНА НЕДЕЛЯ

А вечерта в тоя ден, първи от седмицата, когато вратата на къщата, дето се бяха събрали учениците Му, стояха заключени, поради страх от иудеите, дойде Иисус, застана посред и им казва: мир вам! И това като рече, показа им ръцете и нозете и ребрата Си. Учениците се зарадваха, като видяха Господа. А Иисус пак им рече: мир вам! Както Ме Отец прати, тъй и Аз ви пращам. И като рече това, духна и им казва: приемоте Духа Светаго. На които простите греховете, тям ще се простят; на които задържите, ще се задържат. А Тома, един от дванайсетте, наричан Близнак, не беше с тях, когато дохожда Иисус. Другите ученици му казваха: видяхме Господа. А той им рече: ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам. След осем дена учениците Му бяха пак в къщи, и Тома с тях. Дойде Иисус, когато вратата бяха заключени, застана посред тях и рече: мир вам! После казва на Тома: дай си пръста тук, и виж ръцете Ми; дай си ръката и тури в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ. Отговори Тома и Му рече: Господ мой и Бог мой! Иисус му казва: Тома, ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали. И много други чудеса направи Иисус пред учениците Си, за които не е писано в тая книга. А това е написано, за да повярвате, че Иисус е Христос, Син Божий, и като вярвате, да имате живот в Неговото име.

(Йоан 20:19-31)

Христовият ученик Тома е останал известен като невярващ. Но изглежда, че историята била несправедлива към него. Защото, когато срещнал възкръсналия Господ, Тома не само Го разпознал, но и се обърнал към Него с думите: „Господ мой и Бог мой“! Иисус Христос приел почитта от ученика си, но изтъкнал, че по-блажени ще са онези, които ще повярват в Него без да са Го срещали като историческа личност. Затова и заявил: „Блажени, които не са видели и са повярвали“.

(Йоан 20:29)

След възнесението на Богочовека на небесата и изпращането на Светия Дух всички поколения вярващи християни не виждат с очите си, нито чуват с ушите си, нито докосват с ръцете си раните на Господ от гвоздеите на кръста. Ние вече Го осъзнаваме чрез вярата. Сетивните ни органи ни информират, че имаме пред себе си хляб и вино, но освещаващата Божия благодат ни уверява, че това са тялото и кръвта Господни, обожествената човешка природа на Иисус Христос.

Не става въпрос за параноя, братя, нито за умопомрачение. Сам Господ ни го удостоверява в Своето евангелие: „Който яде Моята плът и пие Моята кръв, пребъдва в Мене и Аз в него“ (Йоан 6:56). И така онези, „които не са видели и са повярвали“, не са видели историческия Иисус Христос. Но Го приемат в себе си, в своето същество, за да се освещава тленното им тяло, да се просвещава умът им, да се смекчава сърцето и да стават действителни членове на богочовешкото тяло, т.е. на Църквата.

Иисус Христос от Назарет, Христос, Който поучавал и действал в Палестина, лесно бива приеман заради Своя морал, заради учението и чудесата Си. Всички хора във всички времена без затруднение Го приемат като уникалната удивителна и неповторима историческа личност и като единствена и изключителна обществена и етична личност. Трудно обаче Го приемат като съвършен Бог, Син и Слово Божие, съначален и съвечен с Отец и Светия Дух, Който стана човек, биде разпнат на кръста, беше погребан и възкръсна за спасението на тленното и смъртно човечество.

Тази неопишуема тайна на любовта на троичния Бог към човека не се изследва, не се проумява, не се описва. Или я вярваме, или я отхвърляме. Вярата обаче е проява на свободата, на ненасилваната воля и на чистото от високомерие сърце. Бог е Този, Който дава просветление, за да можем да срещаме светлината на лицето Му.

Това вече е чудото! Чудото на вярата и любовта, което се извършва от Божията благодат в историческото време и пространство. Преобразяват се вярващите християни и се предават на вярата и благодарността към троичния Бог. И животът им е свидетелство за почит към Бога, за любов към събрата и уважение към природата.

Апостол Тома видя и повярва във възкръсналия Господ, както и другите ученици по-рано бяха повярвали във възкръсналия Господ. Както ни съобщава днешният откъс от Деянията на светите апостоли, веднага след Петдесетница апостолите започнали да поучават в Соломоновия притвор и с Божията благодат лекували много болни. Идвали множество хора от градовете около Йерусалим и от по-отдалечени места, за да намерят изцеление. И учениците с Божията сила вършели чудеса, за да повярват хората в личността на Богочовека Христос. Така че с тези сетивни знаци да се уверят в голямото и непостижимо чудо: постоянното присъствие на Христос сред нас и в нас и за възможността да ставаме членове на Неговото богочовешко тяло с участието си в пречистите тайнства.

Апостол Тома от невярващ станал вярващ. И останалите апостоли от малOVERНИ по време на страданията станали вярващи. И оттогава проповядвали „на всички народи“ историческия Христос и „възкръсналия тридневен от гроба и възнесъл се небесата“ и непрестанно присъстващ сред нас Иисус Христос.

*Апостол Папаконстантину,
Митрополит на Поляна и Кукуш,
„Как ще повярват, ако не чуят?“*